

“Trăiți ca oamenii liberi,
dar nu ca și cum ați avea
libertatea drept
acoperământ al răutății, ci
ca slujitori ai lui
Dumnezeu” (1 Petru 2:9)

Parohia ortodoxă română
“Sfântul Dumitru” (New York City)
Buletin parohial

Nr. 45 / 2025 Buletin trimestrial

Dacă te rogi pentru vrăjmașii tăi, pacea va veni asupra ta

La început silește inima ta să iubească pe vrăjmașii tăi, iar Domnul, văzând gândul tău cel bun, te va ajuta în toate și experiența însăși te va învăța calea.

Vă rog, fraților, faceți o încercare. Dacă cineva vă ocărăște sau vă disprețuiește, sau vă smulge ceea ce vă aparține, sau prigonește Biserica, rugați pe Domnul zicând: **„Doamne, toți suntem făpturile Tale. Ai milă de robii Tăi și întoarce-i spre pocăință!”**

Atunci vei purta în chip simțit harul în sufletul tău. La început silește inima ta să iubească pe vrăjmașii tăi, iar Domnul, văzând gândul tău cel bun, te va ajuta în toate și experiența însăși te va învăța calea.

Dar cel ce gândește de rău pe vrăjmașii lui nu are în el iubirea lui Dumnezeu și nu cunoaște pe Dumnezeu. Dacă te rogi pentru vrăjmașii tăi, pacea va veni asupra ta. Iar **când vei iubi pe vrăjmașii tăi, să știi că un mare har dumnezeiesc locuiește întru tine.** Nu zic că este deja un har desăvârșit, dar e de-ajuns pentru mântuire. Dacă, dimpotrivă, ocărăști pe vrăjmașii tăi, e semn că un duh rău locuiește în tine și el aduce gânduri rele în inima ta; căci, așa cum a spus Domnul: **„din inima omului ies gândurile bune și gândurile rele”** (Matei 15, 19).

(Sf. Siluan Athonitul, *Între iadul deznădejzii și iadul smereniei*, Deisis, 1994, p. 143)

Despre rugăciunile „neîmplinite”

Deși mulți credincioși se roagă fervent și neîncetat, totuși de multe ori Dumnezeu pare a nu răspunde acestor rugăciuni, chiar și rugăciunilor dreptilor. Astfel se face că de multe ori ajungem fiecare, sau cel puțin unii din noi, să ne îndoim de puterea rugăciunii și de pronia cerească, așa cum cum se reflectă în această poezie populară: „Doamne, Doamne,/mult zic Doamne,/Dumnezeu pare că doarme/Cu capul pe-o mânăstire/Și de nimeni n-are știre.” De aceea credința multora se răcește.

Dar este oare adevărat că Dumnezeu nu aude și nu răspunde neînsemnatelor noastre cereri? Răspunsul Bisericii la această întrebare este NU! Dimpotrivă, Dumnezeu nu numai că aude glasul rugăciunii noastre, dar El Atotputernic fiind, din preamulta iubire, pentru a ne împlini stăruitoarele rugăciuni își chiar „limitează” temporar omnipotența Sa, schimbându-și planurile eterne, suspendând parcă legile imuabile ale fizicii și astrofizicii, tot mersul rotativ al lumilor posibile spre spre a

scoate din nevoie și primejdie pe o biată ființă omenească de pe o insulă de pământ care și-a ridicat creștetul de sub apă într-o suburbie a Căii Lactee, pe prigonitul din rai „homo sapiens” care-i cere în credință lui Dumnezeu ajutorul. Îi stă în putință și nimeni nu-L poate opri pe Creatorul tuturor celor văzute și nevăzute să-și „schimbe” ori să-și „suspende” lucrările terminate ori aflate în faza de construcție pentru a răspunde celor care-L caută în numele Fiului Său, Iisus Hristos. Iisus Hristos Însuși Dumnezeu fiind născut înainte de toți vecii se întrupează în om pentru ca omul să poate deveni ca Dumnezeu prin har, suferind moarte și încă moarte pe cruce.

Aceasta „limitare” a atotputerniciei divine, a voinței lui Dumnezeu de către Dumnezeu Însuși este o dovadă și un act de nesfârșită iubire pentru om. Și totuși de multe ori Dumnezeu nu răspunde rugăciunilor noastre chiar de am fi vrednici și desăvârșiți, chiar dacă am cere cele de folos sufletului, chiar dacă ne-am osteni să-i facem voia, rugându-ne neîncetat. Dumnezeu după cum se vede și înțelege are tainele Sale, gândurile, rânduielile și planurile Sale care sunt altele decât ale noastre, iar cei care Îl iubesc cu adevărat Îl preaslăvesc pe Dumnezeu oricum, chiar și pentru rugăciunile neîmplinite, convinși fiind că Dumnezeu îi ceartă pe cei pe care îi iubește pentru a-i face și mai desăvârșiți, și că nimic nu este veșnic pe pământ ori mai important ori mai vrednic de laudă decât Dumnezeu.

În lume necazuri vom avea, aceasta ni s-a spus și o știm, dar fără de Dumnezeu nu există oricum nici speranță, nici izbândă că vom izbuti. Și doar în focul încercărilor și al ispitei știm că se lămurește aurul pur din retortele inimilor curate, crește floarea credinței adevărate. Cine se roagă smerit și dezinteresat de cele lumești acceptă de fapt Voința lui Dumnezeu, oricare ar fi. Deschizând astfel din lăuntru ușa tainică a sufletului, noi practic îi „dăm voie” lui Dumnezeu să folosească viața noastră pentru a face tot ceea ce este bine și pentru noi și pentru ceilalți, după planul mult mai studiat și comprehensiv al lui Dumnezeu. Fără de Dumnezeu noi nu știm care este binele, nu știm pentru ce să ne rugăm. Noi vedem doar lucrurile de la suprafață, unilateral, tridimensional, egoist, omenesc. Dumnezeu vede tot zbuciumul nostru, toată încercarea de a ieși la lumină din labirintul pierzării. El vede și aude mai ales rugăciunile noastre pentru alții, pentru cei bolnavi și stâmtorați, pentru cei dragi dar și pentru dușmani, iar când ne rugăm cu toată inima și mintea din iubire, Duhul Sfânt se roagă în noi, cu noi și prin noi.

Dumnezeu le vede pe toate de sus în contextul și matricea cosmică, a eternității, ori din adâncurile ontice, din lăuntru nostru sufletesc și de acolo le vede mai bine și ceea ce este cu adevărat mai bine pentru noi. Planurile și dorințele noastre efemere și de multe ori prea lumești nu par a lucra în ultimă instanță așa cum trebuie. Dumnezeu ne-a lăsat libertatea de a alege, dar nu totdeauna noi știm să alegem ceea ce este mai bine. De aceea ne și rugăm lui Dumnezeu, fiindcă Voia Sa nu poate fi împotriva celui pe care El Însuși l-a creat, i-a dat șansa miraculoasă de a se naște și a trăi. Ne încredem de multe ori mai mult în oameni, dar oamenii fiindcă sunt doar oameni, au limitele și motivele lor personale chiar și atunci când sunt sinceri și milostivi. Ce motive ar avea însă Dumnezeu când și noi și toate câte există sunt oricum ale Sale? Și dacă toate calculele pe care ni le

facem ar da rezultatele cele mai satisfăcătoare și trainice poate nu am avea de ce să ne rugăm lui Dumnezeu să ne ajute. Dar așa, aflați de atâtea ori la stâmtorare, la granițele posibilităților omenești, strigăm, îl implorăm și îl rugăm pe Dumnezeu să facă tot ceea ce este posibil, chiar imposibilul să ne scoată din încurcătură.

Omul ateu, sceptic, cinic, arogant, încrezut fiind numai în puterile sale ridică sisific un nou Turn Babel, un turn al iluziei, pe nisip mișcător. Și chiar dacă omul acesta fără nici un dumnezeu, omul care nu se roagă, care nu face nici Voia lui Dumnezeu, nici voia sa, ci pe a diavolului, dacă omul acesta prosperă și reușește să câștige lumea, la ce îi folosesc toate acestea dacă își pierde sufletul? Lucrarea acestuia oricât de impresionantă are părea, este imperfectă și vulnerabilă, se prăbusește de fiecare dată, mai devreme sau mai târziu, în deznădejde și în disperare. Fără de Dumnezeu toate se dovedesc până la urma a fi doar vanitate și doar goană după vânt.

Nu același este cazul cu rugăciunea celui credincios, chiar cu rugăciunea la care nu primește un răspuns imediat, direct, ori evident. Un om care se smerește pe sine supunându-se Voinței lui Dumnezeu nu-și micșorează deloc puterea și inițiativa omenească, ci dimpotrivă deschide fereastra inimii dând posibilitatea razelor soarelui să intre și să lumineze ființa și pe dinăuntru.

Dumnezeu este și un mare pedagog. Ca pe niște copii ajunși la vârsta rațiunii și a maturizării, de multe ori Dumnezeu ne lasă de multe ori să ne descurcăm și singuri. Dumnezeu Tatăl intervine însă atunci când nu ne mai așteptăm, când eforturile copiilor Săi devin inutile, puterile sunt pe sfârșite. Când ajungem istoviți de suferință și de greutatea crucii pe care ni s-a dat să o ducem, Dumnezeu trimite de la câmp pe Simon din Cirena, tatal lui Alexandru și al lui Ruf, să ne ducă și nouă din povara crucii pe dealul Golgotei.

De multe ori ca din senin, ca un vânt care suflă în direcția spre care mergem, Sfântul Duh ne aduce corabia la mal, ne ferește de naufragiu. De multe ori Dumnezeu ceartă furtuna în timp ce noi poate dormim. Tot Dumnezeu ne trimite câteodată cetele îngerești nevăzute, oameni potriviți și aleși la timpul și la locul potrivit, oameni ai lui Dumnezeu și circumstanțe nebănuite care schimbă radical situația în care eram. Poate acesta este răspunsul lui Dumnezeu la rugăciunile părinților și străbunilor noștri care s-au rugat cândva pentru noi. Dumnezeu poate nu a răspuns mai devreme fiindcă poate nu era atâta nevoie, ori noi nu eram încă pregătiți pentru a-I primi binecuvântările. Poate Dumnezeu a văzut crescând în noi ascuns tentacolele mândriei luciferice ori ale egoismului nostru instinctual, primitiv și neînduhovnicit.

Dumnezeu care cercetează prin Duhul Sfânt adâncurile inimilor știe ce este mai bine și mai folositor pentru mântuirea noastră. De aceea poate Dumnezeu ignoră dorințele noastre inutile și contrare binelui sufletesc „nerăspunzând” unor rugăciuni astfel încât suferința noastră temporară să devină mai târziu tainic o binecuvântare și pentru noi dar și pentru alții pe care Dumnezeu îi binecuvântează prin noi.

În grădina Ghețimani, Iisus Însuși s-a rugat Tatălui cu sudoare de sânge să îndepărteze de la sine paharul morții dacă era cu puțință. Iar Tatăl care știa ce este mai

bine pentru lume a sacrificat din iubire pe propriul Său Fiu. Oare a fost acest sacrificiu în van? Iisus a înțeles răspunsul Tatălui la rugăciunea Sa, pentru că pentru jertfă venise în lume și pentru mântuirea neamului omenesc. Misiunea Sa divină pe pământ nu se putea termina prin renunțarea și refuzul de a bea paharul morții. Dar tot întunericul răului, trădarea, umilirea, suferința, moartea însăși s-au terminat în victoria luminii Învierii. Și totuși, ca Om, și Iisus a avut nevoie de îngerul rugăciunii să se întărească pentru ceea ce avea să se întâmple. Cu atât mai mult avem și noi nevoie de rugăciune. Mai ales fiindcă noi nici măcar nu știm ce ni se poate sau ni s-ar fi putut întâmpla.

Ioachim și Ana n-au obosit și n-au deznădăjduit rugându-se o viață lui Dumnezeu. Iar Dumnezeu le-a răsplătit cu darul cel mai de preț pe care îl pot avea doi părinți în vârstă. Sfântul Pavel, apostolul neamurilor, de asemenea s-a rugat pentru ridicarea „țepușului” din trupul său, iar Dumnezeu, din motive pe care numai Dumnezeu le știa, iar Sf. Pavel le înțelesese prin revelația divină, Dumnezeu pare că nu răspunde acestei rugăciuni, a unia din sfinții Săi cei mai vrednici de laudă. Dar aceasta nu-l face pe apostolul neamurilor să-și întrerupă sau să-și tăgăduiească rugăciunea. Dimpotrivă, el este cel care ne îndeamnă și pe noi să ne rugăm neîncetat!

(Pr. Marin Mihalache, ROEA, www.crestinortodox.ro)

Momente importante din istoria Parohiei

Începuturile (1903–1939)

- Primele comunități românești și macedo-române din New York se organizează în asociații culturale: „Dorul” (1903), „Fârșărotul” (1903), „Avram Iancu” (1909).
 - În **30 septembrie 1928**, se pun bazele primei parohii românești în „Casa Română” (271 W 40th St., NYC), unde funcționa agenția de voiaj a lui Ambrozio Neder; aici se vor săvârși primele slujbe de către Pr. Nicolae Ciucă.
 - Parohia va fi încorporată în statul NYC la data de 6 decembrie cu numele „**Biserica ortodoxă română Pogorârea Duhului Sfânt**”.
 - La data de **1 octombrie 1928**, Florian M. Găldău, masterand la Columbia University, a deschis **prima școală catehetică românească** din New York, care a funcționat până în anul 1931 într-un spațiu al Bisericii episcopaliene „The Heavenly Rest” (1085 E 5th Ave).
 - La data de **15 iulie 1931**, Ambrozio Neder este **hirotonit preot**, însă conflictele interne limitează activitatea parohiei.
- Între 1932-1939, slujbele s-au ținut într-o mică încăpere a catedralei rusești Sf. Nicolae (15 E 97th St.).

Un nou nume: Parohia „Sf. Dumitru” (1939–1941)

- În **12 martie 1939**, Adunarea Generală a Parohiei „Pogorârea Sf. Duh” a hotărât

schimbarea numelui parohiei în „Biserica ortodoxă românească Sf. Dimitrie” (ulterior numită „Sf. Dumitru”) și transferarea tuturor bunurilor parohiei noii entități religioase.

- În luna iunie **1939**, s-a cumpărat actualul sediu al parohiei (\$14,000), cu sprijinul românilor și al donatorilor americani; în special **William Nelson Cromwell, care a donat suma de \$2,500.**
- În **25 iulie 1939**, preasfințitul **Policarp Morușca** binecuvântează noul lăcaș de cult.
- În perioada 1939-1941, slujbele au fost săvârșite temporar de către Pr. Ioan Popovici, Pr. Vasile Pașcalău și Pr. Ioan Truță.
- În **16 februarie 1941**, arhiepiscopul grec Athenagora (viitorul Patriarh Ecumenic) a hirotonit preot pe teologul **Vasile Hațegan, care devine primul** preot paroh stabil;
- În data de **16 noiembrie 1941**, la rugămintea preasfințitului Policarp (reținut în România din cauza războiului) **Arhiepiscopul Athenagoras a săvârșit slujba de sfințire a locașului de cult.**

Pr. Vasile Hațegan (1941–1955)

- Sub păstoriarea părintelui Hațegan, parohia se dezvoltă rapid spiritual și cultural.
- În **1942**, parohia primește o parte din bunurile Expoziției României din SUA (mobilier, tablouri, cărți), amenajând un mic muzeu (din lipsă de spațiu, o mare parte din aceste bunuri au fost trimise la muzeul catedralei Sf. Maria din Cleveland).
- În **1950** este achitat împrumutul la bancă.
- În urma tensiunilor dintre Patriarhia Română și Episcopia românească din America, parohia decide să rămână fidelă episcopiei și noului ei episcop, Înaltpreasfințitul Valerian Trifa.
- În **30 ianuarie 1955**, Pr. Vasile Hațegan s-a transferat la Catedrala Sf. Maria din Cleveland.

Pr. Florian M. Gâldău (1955–1981)

- În **27 martie 1955**, părintele **Gâldău** (preot paroh la Londra în Anglia) este numit preot paroh; noul preot paroh își va lua postul în primire la data de **28 aprilie 1955.**
- Se dezvoltă puternic activitatea pastorală, culturală și filantropică.
- În **25 ianuarie 1959**, Adunarea generală acordă femeilor, membre ale parohiei, dreptul de vot în adunarea parohială.
- În 1958, parohia achiziționează **2 loturi în cimitirul Cypress Hills (Brooklyn).**
- Se implică activ în ajutorarea **refugiaților români anticomuniști** — peste **2,250 de persoane** au beneficiat de sprijinul parohiei.
- În anul **1967**, **primăria orașului oferă parohiei teren pentru construirea unei biserici** (87th St. cu Columbus Ave). Adunarea generală a refuzat oferta primăriei.
- La 31 decembrie 1981, părintele Gâldău iese la pensie.

Pr. Viorel Sasu (1982–1992)

- La **7 ianuarie 1982** a fost numit preot paroh părintele Sasu, care a continuat lucrarea misionară și filantropică a predecesorului său. După **1989**, organizează numeroase **acțiuni umanitare pentru România**, constând în ajutoare financiare și materiale pentru spitale, familii și orfeline.
- În luna **noiembrie 1992**, cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Nathaniel, Pr. Sasu a făcut schimb de post cu Pr. Traian Petrescu, preot paroh la Parohia „Sf. Treime” din Miramar (Florida).

Părintele Traian Petrescu (1992–2015)

- În timpul păstoririi părintelui Traian sunt executate lucrări de înnoire a interiorului bisericii cu **iconostas nou, mobilier sculptat din stejar, picturi murale și alte lucrări de restaurare**.
- Menține activitatea spirituală și implicarea comunității românești din New York.
- În data de 30 aprilie, Pr. Traian a ieșit la pensie, în locul dânsului fiind numit preot paroh, Pr. Ioan Cozma din Palm Springs (California).

Părintele Ioan Cozma (2015–2025)

Sub păstoria Pr. Cozma are loc o renovare integrală a clădirii: reamenajarea apartamentului parohial, a sălii sociale și a bisericii, renovarea completă a fațadei (2015–2019), renovarea grupurilor sanitare (2021), înlocuirea scaunelor cu unele sculptate în lemn de paltin (2024) și refacerea acoperișului (2025). Activitatea pastorală este îmbogățită prin programe catehetice și de studiu biblic.

O minune a Sf. Mare Mc. Dimitrie, Izvorătorul de mir

Odată, trăia un pustnic pe **Muntele lui Solomon** care, auzind multe relatări despre mirul izvorât de **Sfântul Mare Mucenic Dimitrie**, avea îndoieli, spunând în mintea sa că au fost și alți mucenici care au suferit mai mult decât Sfântul Dimitrie, dar nu au fost cinstiți de Dumnezeu în asemenea fel. Din acest motiv, nu credea că sfântul poate izvorî atât de mult mir.

Și, într-o noapte târziu, a văzut, ca în vis, că se afla în **Biserica Sfântului Dimitrie din Tesalonic**, unde l-a întâlnit pe cel care avea cheia de la mormântul Sfântului și l-a rugat să i-l deschidă, ca să-l cinstească pe sfânt. Când a sărutat mormântul, a văzut că era ud de mir frumos mirositor și i-a zis paznicului: „Vino, ajută-mă să văd de unde vine acest mir!”. Așadar, au săpat până au ajuns la o placă mare de marmură, pe care au dat-o deoparte cu mare dificultate și imediat **au descoperit trupul sfântului, strălucitor și frumos mirositor**, care **izvora mir** din abundență din rănilor provocate de împunsăturile sulitelor.

A curs atât de mult mir, încât paznicul și pustnicul au fost scufundați în el și, temându-

-se să nu fie înecați, călugărul a strigat: „**Sfinte Dimitrie, ajută-ne!**”. Imediat după aceea, s-a trezit din vedenia sa, fiind ud până la piele din cauza mirului izvorât de Sfântul Dimitrie.

(Minune consemnată în *The Life of St. Demetrios of Thessalonica*, Platina, California)

Pildă de folos

Despre dreapta socotință pentru mântuirea sufletului

Sfântul Antonie fiind cu ucenicii, îi întrebă:

- Ce este mai important pentru mântuire?

Ucenicii îi răspund:

- Rugăciunea.

- Nu, răspunde Sfântul Antonie.

Apoi ucenicii continuă să înșire faptele pe care le considerau mai importante: Postul, privegherea, smerenia, îngrijirea săracilor și a bolnavilor, primirea de străini, milostenia, dragostea față de om, la care ei au primit răspunsul:

- Nu este adevărat!

Apoi Sfântul Antonie le-a spus:

- Cel mai important lucru este dreapta socotință (discernământul). Toate faptele de mai sus trebuie făcute, dar cu dreaptă socotință.

Zis-a iarăși: sunt unii care și-au topit trupurile lor cu nevoința și pentru că nu au avut ei dreaptă socotință, departe de Dumnezeu s-au făcut. De foarte multe ori săvârșim anumite nevoințe dar pentru că sunt fără dreaptă socoteală, pot fi atinse de mândrie, de iubire de sine, de slava deșartă, de habotnicie, de dispreț față de cei ce nu pot face ceea ce noi facem și așa mai departe. Ajută-ne Doamne să dobândim dreapta socotință și simplitatea minții și a faptelor noastre, ca nimic din ceea ce facem sau vom face să nu ne ridice cu mintea peste semenii noștri în vreun fel sau altul! Întotdeauna când reușim să facem ceva, să credem cu tărie că am făcut ceea ce eram datori să facem. Să nu așteptăm cumva vreo răsplată de la semenii noștri și nici măcar de la Dumnezeu pentru vreun lucru împlinit, ci să fie doar faptele firești ale ființei noastre unite cu Hristos, Fiul Dumnezeului Celui Viu. Amin!

DIN VIAȚA PAROHIEI

Botezuri (Iulie—Septembrie)

Kevin Thomas, fiul lui Kevin Thomas & Maria O'Connor

Ellie & Matthew, copiii lui Arun Avva & Iulia Jones

Parastase și pomeniri (Iulie—Septembrie)

Lucy Kinosian, parastas pentru mama și cei adormiți din familie.

Viorica Olar, parastas pentru fiul Sergiu.

Luminița Cuna, parastas pentru cei adormiți din familie.

Violeta & Hristu Șunda, parastas pentru mama și cei adormiți din familie.

Elena și Teo Perceleanu, parastas pentru părinți.

Cristian și Luminița Culețu, pomenire pentru fiul Filip.

Eugenia Grabovan & fam., pomenire pentru cei adormiți din familie.

Elisabeta Mila, pomenire pentru soțul Ilie și cei adormiți din familie.

Situația financiară—contul principal al parohiei (Iulie - Septembrie)

Venituri: \$19,023

Cheltuieli: \$33,294.74

Deficit: \$14,271.74

Situația financiară—contul Reuniunii de Doamne (Iulie - Septembrie)

Venituri: \$4,135

Cheltuieli: \$836

Profit: \$3,299

Alese mulțumiri donatorilor pentru masa de Sf. Maria: Mariana & Marilis Șoitu (costul integral al mesei); Maria & Petru Costin (tortul); Paula Bagrin & Paul Tănăsescu (florile).

Mulțumim lui Nicoleta și Marian Radu pentru crearea și donarea invitațiilor de hram.

MEMBRIA (sau Cotizația) la Parohie

Membria pe anul 2025 este de **250\$/an** pentru persoanele care lucrează și de **150\$/an** pentru studenți și pensionari. Din sumele încasate pentru membie, **110\$/membru sunt trimiși la episcopie** (datoriile parohiei față de episcopie).

**SĂRBĂTORIREA HRAMULUI PAROHIEI VA AVEA LOC ÎN
DATA DE 26 OCTOMBRIE (DUMINICA)**

Prețul unui meniu la banchet este de **65\$ pentru adulți**.

Orice donație în plus este încurajată și binevenită.

Vă rugăm să anunțați din timp prezența la banchet.

Vă așteptăm cu drag!